

del Sr. García de Diego. Les deficiències de detall eren inevitables en un estudi de conjunt que s'escomet per primera vegada, i esperem que seran subsanades en edicions posteriors. De totes maneres, l'obra que havem comentat representa una gran passa endavant en l'estudi de la Dialectologia hispànica.

M. SANCHIS i GUARNER

MANUEL DE PAIVA BOLÉO: *O estudo dos dialectos e falares portugueses (Um inquérito lingüístico)*. Publicação subsidiada pelo Fundo Sá Pinto (Universidade de Coimbra). Coimbra 1942. 152 pàgs. — *O interêsse científico da linguagem popular*. Em apêndice: *Esclarecimentos sôbre o inquérito lingüístico*. Lisboa 1943. 36 pàgs.

El Prof. Paiva Boléo, ben conegut al món dels romanistes pels seus treballs de filologia portuguesa, ha organitzat darrerament la recollida de materials per a formar un ambient propici que permeti, un dia, elaborar l'Atlas Lingüístic de Portugal i territoris insulars. A aquesta tasca es refereixen els dos treballs que comentem ací.

En el primer d'ells,¹ l'autor dedica uns capítols preliminars a valorar la importància de l'estudi dels parlars vius actuals, no sols per a la fonètica, sinó també per a les restants parts de la gramàtica. Malgrat aquesta importància, reconeix l'autor que de moment no pot organitzar-se l'Atlas a Portugal, però com que no es resigna a la pèrdua de preciosos materials dialectals, ha optat per recórrer a un procediment que, si bé no satisfà les exigències del rigor científic modern, impedirà, almenys, que s'esborrin alguns trets de la parla viva; aquest procediment és el de l'enquesta per correspondència, encarregada especialment al clergat i al professorat d'ensenyament primari. Després d'unes observacions i instruccions sobre el qüestionari i la manera de realitzar les enquestes (indispensables dirigint-se a no lingüistes), l'autor publica el mateix qüestionari — inspirat en el de l'Atlas espanyol —, amb els espais blancs corresponents on el corresponal ha d'anotar els materials recollits. Els grans grups lògics d'aquest qüestionari són els següents: la terra (naturalesa; fenòmens atmosfèrics; el temps; quantitats; les plantes i llur cultiu); els animals (noms d'animals, i objectes i activitats relacionats); l'home (parts del cos; malalties i defectes físics i morals; naixença, noces, mort i relacions socials; l'habitació; instruments de treball, de terra i mar; oficis; alimentació; indumentària; religió i creences populars; festes populars).

El segon dels treballs que ara comentem (extret de la «Revista de Portugal», Série A: Língua Portuguesa, Núm. 3) és un article posterior en què l'autor insisteix en els avantatges del coneixement dels parlars vius. Com a apèndix insereix algunes notes complementàries a les instruccions per a les enquestes, alguns articles de divulgació publicats a la premsa, i, també, una nota sobre les

1. La part pròpiament dedicada a qüestionari lingüístic (pàgs. 35-137) fou publicada també a part, per a enviar-la a les localitats escollides. La indicació bibliogràfica d'aquest extret és la següent: *Inquérito lingüístico, organizado por MANUEL DE PAIVA BOLÉO* (Coimbra, [Universidade], 1942), 115 pàgs.